

A Raíña Isabel

Descrición

A morte da raíña Isabel veu ao final dun vrao de cambios vertixinosos na vida e na política do Reino Unido, cando non se sabía o que acontecería dun día para outro e todo eran sorpresas. Foi como unha película chea de acción e emoción que empezou cando botaron fora ao Primeiro Ministro por trapaceiro e houbo que escoller o remplazo. Pero, no medio da turbulencia e o futuro incerto, a figura da raíña permanecía fora da política, emanando orde e estabilidade. Os británicos sentíanse protexidos por aquela muller cumpridora do deber e fiel ao seu país nos moitos anos nos que vira desde a Segunda Guerra Mundial até a perda do imperio e a creación do Commonwealth.

A raíña Isabel pasou de ser unha figura case sagrada naqueles primeiros tempos do reinado nos que se pensaba que os reis "os puña Deus" a parecer a aboa benevolente e benquerida por todos, admirada cada día mais pola fidelidade aos seus principios e o empeño en facer as cousas ben. Ao final era a Matriarca da nación, a figura mítica feminina da muller que dá o ton adecuado, navega ben e encarna as virtudes que os británicos tanto aprezen de discreción, aguante e humor. Tamén humanizaba a aquela figura distante que se lle notara o moito que lle gustara, cando o coñeceu, o home medio alemán e guapo có que casou e que tamén cumpriu os deberes do seu cargo moito mellor do que se esperaba. Mesmo os problemas familiares, que non lle faltaron, contribuíron a que a xente a vira mais humana e mais como eles.

O contraste entre as dúas figuras que protagonizaron os cambios vertixinosos deste vrao británico non podía ser mais forte. O Boris Johnson perdeu en moi pouco tempo a confianza da xente por pensar que tiña dereito a facer o que se lle antollaba e pola falta de principios e convicións. A raíña Isabel foi o contrario: ao longo de moitos anos gañou a confianza de todos por querer cumprir os deberes do seu cargo sen chistar e con bon humor. E tamén por non desviarse do principio esencial de manterse fora da política e non emitir opinións persoais, tanto que o público nunca soubo o que pensaba de nada.

Nos últimos tempos, aquela muller que se vía tímida e convencional de mais nova chegou a parecer mais intelixente, sagaz e moderna que moitos e foi un modelo para o mundo inteiro de como encarar a etapa final da vida en que non se xubilou nen tivo intención nengunha de facelo: seguiu traballando até coarenta e oito horas antes de morrer, sen perder facultades mentais e, según os que falan con ela, cunha memoria prodixiosa e interesada e ao día en todos os asuntos. Foi un exemplo de que, coa idade, o corpo decai e o espírito fortece.

Se o Carlos III vai ser capaz de facerse querer e de continuar coa boa práctica e deixar de meterse en todo como fixo sempre, queda por ver, pero os que manexan "a Firma", como lle chaman á Coroa medio de bricandeira, van facer todo o que o podan para que non se desvíe do guión e represente o papel que lle corresponde na cuidadosísima coreografía da Coroa británica.

APARTADO TEMÁTICO GEOGRÁFICOS

Europa

ETIQUETAS

Galicia Reino Unido internacional

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

Relaciones Internacionales

Fecha de creación

septiembre 12, 2022

Campos meta

Autoria : 13892

Datapublicacion : 20220912